

Stortinget den 21de Juni.

Mar 1882 den 21de Juni holdtes Storting, hvor da behandledes:

No. (532), Indstilling (6 Del a. No. 152) fra Kirkekomiteen angaaende nogle Indtægts- og Udgiftsposter paa Statsbudgettet.

(Enstemmig): „Komiteens Indstilling bifalbes.“

(No. 536), Indstilling (6 Del a. No. 153) fra Budgetkomiteen angaaende Rgl. Prp. om Dptagelse af Statslaan og angaaende Bemyndigelse for Regjeringen til Dptagelse af midlertidigt Laan for Statskassens Regning.

(Enstemmig): „Komiteens Indstilling bifalbes.“

(No. 538), Indstilling (6 Del a. No. 154) fra Budgetkomiteen angaaende Indtægtsbudgettet m. B.

(Enstemmig): „Sagen behandles strax.“

(Enstemmig): „Komiteens Indstilling bifalbes.“

(No. 539), Indstilling (6 Del a. No. 155) fra Budgetkomiteen angaaende en udsat Post paa Statsbudgettet og det endelige Dpgjør af Budgettet for Aaret fra 1ste Juli 1882 til 30te Juni 1883.

(Enstemmig): „Sagen behandles strax.“

(Enstemmig): „Komiteens Indstilling til Post 1 og 2 bifalbes.“

Efter Forslag af Præsidenten:

(Enstemmig): „Det overdrages Stortingets Kontorchef i Mellemtiden til næste Storting at give et Kursus i Hurtigskrift.“

Efter Forslag af Præsidenten:

(Enstemmig): „Stortingets Præsidenter bemyndiges til i Tiden mellem Stortingets Samvær at anvise til de for dets Kontor fornødne Udgifter af de til Stortinget bevilgede Midler indtil 14,000 Kr.“

Mødet hævet.

Modtagen af den dertil opnævnte Deputation indfandt Hans Majestæt Kongen sig Kl. 3 Eftermiddag i Stortinget, ledsaget af den Norske Regjerings Medlemmer, Højesteret og flere Autoriteter.

Hans Majestæt oplæste en Tale og erklærede derefter Norges Riges 31te ordentlige Storthings Forhandlinger for at være sluttede.

Talen var faalydende:

„Gode Herrer og Norske Mænd!

Mere end to Mennefsaalbre ere henrundne, siden Norge gjenvandt Selvstændighed under en fri Forfatning og en paa Ligeberettigelses Grund bygget Forening med Broderfolket. I dette Tidrum har raadet en lovbunden Frihed og en aldrig afbrudt Fred, som har tilladt den fylldigste Udvikling af alle Folkets Evner. Rigt er Arbeidet bleven velsignet, og store have Fremskridtene været i alle Retninger.

Idet mine Duffer og Bestræbelser ere gaaede ud paa at bygge videre paa det vundne Grundlag, er Jeg mig bevidst herved at have været besjælet af oprigtig Kjærlighed til Grundloven, hvorpaa den lovbundne Frihed indadtil hviler, og af trofast Hengivenhed for Foreningen, hvorpaa vor Tryghed udadtil væsentlig beror.

Ledet af disse Følelser og med dette Maal for min Virken, nærde Jeg sikker Fortrøstning om en stadig Udvikling og Fremgang, idet Jeg trygt stolede paa Stortingets kraftige Medvirken.

Ogsaa under den Valgperiode, som er forløben, siden Jeg sidst personlig stod ligeoverfor Stortinget, er mangen gavnlig Beslutning fattet, men paa den anden Side ere denne Forsamlings Forhandlinger oftere gaaede i en Retning, der fra min Side ikke har kunnet finde Tilslutning, og de have stundom fremkaldt Beslutninger, til hvis Fuldbgyrdelse Jeg som Hævder af den Kongemagten ved Grundloven givne Stilling i Statsforfatningen ikke har kunnet række min Haand. Ved flere Leiligheder har ogsaa Stortinget ladet den jævne Udviklings Arbeide staa tilside under en Stræben efter at indskrænke den Myndighed, der af Grundloven er henlagt under Kongen.

Det er paaftaaet, at Kongemagten skal have afvist det Samarbejde mellem Statsmagterne, hvortil Statsraadernes Deltagelse i Stortingets Forhandlinger vilde give Anledning. Denne Paaftand er ikke besjælet. For at imødekomme Stortinget har Jeg gjentagende fremsat Forslag til denne Forandring i Grundloven, og et saadant Forslag er fremdeles hvilende hos Stortinget. De Vilkaar, hvortil mit Forslag er knyttet, troede og tror Jeg under vore forfatningsmæssige Forholde at være af særlig Betydning. Lignende

(1882)

Vilkaar favnes heller ikke i andre konstitutionelle Forfatninger, selv saadanne, der frembyde langt stærkere konservative Garantier end vor.

For at imødekomme Stortinget, har Jeg, uanset de dermed forbundne Betænkkeligheder, Aar efter andet meddelt mit Samtykke til en Forlængelse af dets Samvær langt udover den Tid, som ved Indførelse af aarlige Storting blev forudsat.

Da Jeg maatte nægte mit Samtykke til en Beslutning om, at en Storthingskomite skulde forblive samlet, efterat Stortinget var opløst, tilbød Jeg for at imødekomme Stortinget en Forhandlingsmaade, der fuldt ud vilde tilfredsstille Kravene paa grundig Sagsbehandling.

Men Stortinget har ikke ved noget Skridt fra den udøvende Magts Side, omend udgaaet af de oprigtigste Ønsker om Samarbejde og Forstaaelse, kunnet bevæges til en tilsvarende Imødekommenhed.

Med alvorlig Betyrning har Jeg maattet erfare, at Stortinget vil gjøre gjældende, at det uden Kongens Samtykke kan forandre Grundloven. Min Overbevisning om det uberettigede i denne Paastand er uroffelig. Kun Konge og Storting i Forening har Magt til at forandre Grundloven. Med dyb Følelse af min kongelige Pligt vil Jeg af al min Evne værge om den Grundlov, som vi Alle — I saavel som Jeg — har besvoret, og som enhver ubrødeligen maa overholde, hvis Samfundets Fred og Tryghed skal kunne bevares.

Jeg sætter mit Haab til, at den beklagelige Splittelse og Dphidselse, som har trængt sig ind i vort offentlige Liv, efterhaanden maa give Plads for en mere uhildet og sindigere Opfatning af bestaaende Forhold og af Samfundslivets Krav, og at alle oplyste og fædrelandsfjælede Mænd, hver i sin Kred, ville støtte mine Bestræbelser til dette Maal.

Maatte et naadigt Forsyn afværge de uheldsvangre Følger af ethvert Forsøg paa at røkke selve Grundvolden for den Samfundsorden, hvorunder det Norske Folk i saa mange Aar har levet lykkeligt og frit.

Med Bøn til Gud om, at saa maa ske, og om hans Betsignelse over Folk og Rige, erklærer Jeg herved det 31te ordentlige Storting hævet, og forbliver Jeg Eder, gode Herrer og Norske Mænd, med al Kongelig Yndest og Naade velbevaagen."

Hans Majestæts Tale blev derefter overle-

veret Præsidenten, der i Forening med Stortingets øvrige Medlemmer udbragte det sædvanlige Ønske:

„Gud bevare Kongen, Fædrelandet og Broderriget.“

Hans Majestæt med Følge forlod derefter Stortinget, ledsaget af den Deputation, der havde modtaget samme.

(Enstemmig): „Hans Majestæts Tale vedlægges Protokollen.“

Protokollen blev derpaa underskreven af de tilstedeværende Storthingsmænd.

Steen,
Vicepræsident.

C. M. Havig,
Sekretær.

Ferd. Røll.	Hans Rarrud.	J. Sverdrup.
G. Frilseth.	H. Furulund.	H. C. Berner.
Ole Schrøder.	G. Krogh.	P. Jøbsen.
Frd. B. Steen.	Chr. Bruun.	A. Tonning.
Jak. Sverdrup.	Liv. Smitt.	Edd. Rikjedahl.
Haugland.	W. Konow.	Hjalmar Løberg.
Niels Juel.	H. Bentsen.	D. Thomesen.
Taraldsen.	M. Helland.	Eqge.
N. N. Leer.	D. L. Stattebøl.	Hans Hurum.
T. H. Aschehoug.	Chr. S. Grimsgaard.	
M. Birkeland.	Jørg. Beum.	J. Hvamstad.
L. Blilie.	L. Jørstad.	Chr. Fougner.
Peter N. Krag.	H. M. Fleischer.	Ole Furu.
T. E. Bang.	S. A. Soelberg.	P. Gilertson.
Gust. Flor.	J. L. Rasch.	Olf Sæge.
J. Blacckstad.		
L. Hektoen.	E. Didrichsen.	Albert Jacobsen.
M. Mortensen.	D. Hjelmstad.	Evan Gjestad.
N. N. Enge.	N. J. Hansen.	H. C. Jahnsen.
J. Thuesen.	A. Larsen-Naur.	Julius Olsen.
E. Rejerson.	S. Jaabæk.	D. Hølliesen.
D. T. Lindstøl.	G. F. Andresen.	Ole Lilleholt.
P. S. Goverud.	Andr. Holm.	S. Nielsen.
L. Riestøl.	Sofus Arctander.	R. Kirkhorn.
Jens D. Dahl.	Jørgen C. Knudsen.	
M. A. Marflot.	D. Nilsen.	N. J. Gregersen.
J. Dlassen.	Castberg.	Borge.
Johannes C. Lien.		
A. Olsen Husen.	L. Johnsen.	Fr. Schjørn.
H. Svendsen.	Dlaus Effeland.	N. Kolbenstvedt.
H. J. Storsteen.	J. M. Ueland.	J. Smitt.
S. G. Wennberg.	Hans Overland.	D. Tølleffen.
W. Hirsch.	Anton Bye.	J. A. Bonnevie.
A. Dvorn.	L. M. Bentsen.	L. Soelberg.
B. A. Werelsen.	Fredr. Berg.	D. Jøversen.
M. N. Vindal.	Laur. Jenssen.	Joh. Garbitz.
S. Hille.	Mozsfeldt.	